

Εκδηλώσεις για τον Άγιο Ρηγίνο και τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας](#)



Ο Ιερός Προσκυνηματικός ναός του Αγίου Ρηγίνου Λεβαδείας, με αφορμή τον εορτασμό της ανακομιδής και μετακομιδής των ιερών λειψάνων του Αγίου, διοργάνωσε διάφορες λατρευτικές εκδηλώσεις, το τριήμερο 4 έως 6 Ιουνίου ε.ε.

Έτσι, το Σάββατο 4 Ιουνίου, 7.00 μ.μ., ετελέσθη Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεωργίου, με την συμμετοχή πολλών ιερέων. Τον θείο λόγο εκήρυξε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου Καμπίων π. Νεκτάριος Μήτσου, ο οποίος αναφέρθηκε στον Άγιο Ρηγίνο και στην μεγάλη σημασία που έχει η παρουσία του, και μέσω των ιερών του λειψάνων, για την πόλη της Λεβαδείας και την Βοιωτία. Η προσέλευση του κόσμου υπήρξε αθρόα και συγκινητική.

Την κυριώνυμο ημέρα, Κυριακή 5 Ιουνίου, εψάλη ο όρθρος και ετελέσθη η Θεία

Λειτουργία, προεξάρχοντος του Ιεροκήρυκος της Ιεράς Μητροπόλεως Ηλείας π. Χριστοφόρου Κωλέτη. Ο π. Χριστοφόρος στην εμπνευσμένη ομιλία του, αναφέρθηκε στην θεολογία των ιερών λειψάνων και τη σημασία τους για την ζωή των Χριστιανών. Όταν τα προσκυνούμε με ιδιαίτερη ευλάβεια λαμβάνουμε την θεία χάρη, διότι «οι άγιοι και ζώντες πεπληρωμένοι ήσαν πνεύματος αγίου και τελευτησάντων αυτών η χάρις του Παναγίου Πνεύματος ανεκφοίτως ένεστι και τοις σώμασιν αυτών και ταίς ψυχαίς και τοις τάφοις και τοις χαρακτήρσι», όπως αναφέρει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας εψάλη Μεθέορτος Εσπερινός, με Εγκώμια του Αγίου Ρηγίνου, καθώς και η Ιερά Παράκληση του αγίου.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν, την Δευτέρα 6 Ιουνίου, με μία Εσπερίδα αφιερωμένη στο γεγονός της Μικρασιατικής Καταστροφής, υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. Γεωργίου, με τίτλο: «1922, σημείο καμπής για την Ελληνική Ιστορία και την Πολιτική. Οι σύγχρονες προκλήσεις».

Η πρώτη εισήγηση έγινε από τόν Διεθνολόγο- Τουρκολόγο καί συγγραφέα κ. Δημήτριο Σταθακόπουλο μέ τίτλο: «Η Μικρασιατική Έκστρατεία καί Καταστροφή, σύμφωνα μέ τίς τουρκικές πηγές». Ο όμιλητής ανέφερε ότι «ή Μικρασιατική Έκστρατεία καί Καταστροφή, λειτούργησε ταυτόχρονα καί παράλληλα μέ τόν λεγόμενο «Τουρκικό Πόλεμο τής Άνεξαρτησίας» (19 Μαΐου 1919 έως 24 Ιουλίου 1923). Πρόκειται για μία σειρά στρατιωτικών έπιχειρήσεων πού διεξήχθησαν από τό Τουρκικό Έθνικιστικό Κίνημα μετά τήν κατάληψη καί διχοτόμηση τμημάτων τής Όθωμανικής Αύτοκρατορίας ως απόρροια τής ήττας της στόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Στήν προσπάθειά τους νά αποκαταστήσουν τόν έλεγχο στήν Άνατολία, οί Σύμμαχοι ανέθεσαν στόν Έλληνα Πρωθυπουργό Έλευθέριο Βενιζέλο νά στείλει έκστρατευτικό σῶμα στήν Ίωνία για νά καταλάβει τή Σμύρνη. Τό Τ.Ε.Κ., μέσω διαφόρων συνεδρίων όδήγησε στήν ίδρυση τής Μεγάλης Έθνοσυνέλευσης στήν Άγκυρα, μιās άντικυβέρνησης μέ έπικεφαλής τόν Μουσταφά Κεμάλ πού αποτελείτο από έναπομείναντα μέλη τής Έπιτροπής Ένωσης καί Προόδου. Η άντικυβέρνηση τής Άγκυρας αναγνωρίστηκε ως ή νόμιμη τουρκική κυβέρνηση, πού υπέγραψε τή Συνθήκη τής Λωζάνης (Ιούλιος 1923), ως πιό εύνοϊκή για τήν Τουρκία άπ'ότι ή Συνθήκη τών Σεβρών. Οί Σύμμαχοι έκκένωσαν τήν Άνατολία καί τήν Άνατολική Θράκη, ή Όθωμανική Κυβέρνηση άνατράπηκε καί ή μοναρχία καταργήθηκε».

Η δεύτερη εισήγηση έγινε από τόν Δρα Οίκονομικών καί Κοινωνικών Έπιστημών, Λυκειάρχη τής Ίονίου Σχολής καί συγγραφέα κ. Μελέτη Μελετόπουλο μέ τίτλο: «Η Μικρασιατική Έκστρατεία στήν παγκόσμια σκηνή». Ο δεύτερος όμιλητής, άφοϋ έκανε μία σύντομη ιστορική άναδρομή στά κρισιμότερα γεγονότα πού

προηγήθηκαν τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς, μεταξύ τῶν ἄλλων, ἀνέφερε ὅτι: «Ἡ Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία εἶχε ἡττηθεῖ στον Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο, εἶχε ἀποφασιστεῖ ἀπὸ τίς Μεγάλες Δυνάμεις ἡ διάλυσή της καί στήν διαδικασία τοῦ διαμελισμοῦ της ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος διεκδίκησε προαιώνια ἑλληνικά ἐδάφη μέ ἑλληνικούς πληθυσμούς. Ἔτσι φαινόταν ὅτι θά ὀλοκληρωνόταν ὁ ἀρχικός στόχος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, πού ἦταν ὅχι ἡ δημιουργία ἐνός μικροῦ ἑλλαδικοῦ κρατιδίου, ἀλλά ἡ ἀνασύσταση τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ὑπὸ τὴν σημερινή ὀπτική αὐτό μπορεῖ νά φαίνεται ἐξωπραγματικό, ἀλλά ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦταν λογικό καί αὐτονόητο. Ἕνας συνδυασμός εὐρύτερων γεωπολιτικῶν περιπλοκῶν καί ἐσωτερικῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων, ὁδήγησαν τό σχέδιο αὐτό σέ τραγικὴ ἀποτυχία. Στὴν Μικρὰ Ἀσία ἐμφανίστηκε ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἀποφασισμένος νά συγκροτήσῃ ἐθνικὸ κράτος μέ τὰ ὑπολείμματα τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Κεμάλ κατῴρθωσε νά σύρει μέ τό μέρος του σταδιακά ὅλες τίς Μεγάλες Δυνάμεις, μέ ἕναν συνδυασμό ὑποσχέσεων, ἀπειλῶν, τακτικῶν ἐλιγμῶν καί ἀναγκαίων ὑποχωρήσεων. Οἱ σχετικές συμφωνίες (ἐντελῶς ἄγνωστες στήν πλειονότητα τῶν Ἑλλήνων ἱστορικῶν, ἀλλά γνωστές στήν διεθνή βιβλιογραφία) ὑπεγράφησαν μεταξύ τοῦ Κεμάλ, τῶν δυτικῶν ἐκπροσώπων καί τῶν μεγάλων ἐταιρειῶν πετρελαίου τόν Ἰούλιο τοῦ 1922 καί ἀμέσως μετά οἱ Μεγάλες Δυνάμεις ἀπέσυραν οἰοδήποτε ἐνδιαφέρον γιά τὴ μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀσφαλῶς, σέ αὐτές τίς δραματικές ἐξελίξεις, κορυφαῖο ρόλο ἔπαιξε ἡ αὐτοκαταστροφικὴ ἀπόφαση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νά στείλῃ τόν Ἐλευθέριο Βενιζέλο σπίτι του τόν Νοέμβριο τοῦ 1920. Οἱ διεθνεῖς «συνωμοσίες» ἔχουν πάντοτε αφετηρία τα δικά μας σφάλματα».

Ἡ Τρίτη εἰσήγηση ἔγινε ἀπὸ τόν Πολιτικό Ἐπιστῆμονα καί συγγραφέα κ. Κωνσταντῖνο Χολέβα, μέ τίτλο: «Ἡ πνευματικὴ κληρονομιά τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης». Ὁ κ. Χολέβας, μεταξύ τῶν ἄλλων ἀνέφερε τὰ ἑξῆς: «Ἡ Γενοκτονία τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς (Μικρὰ Ἀσία – Πόντος) ἄρχισε τό 1914 μέ τὴ σφαγὴ στὴ Φώκαια καί κακῶς οἱ σύγχρονοι Τούρκοι τὴν δικαιολογοῦν ὡς ἀντίδραση στὸν Ἑλληνικὸ Στρατό, ὁ ὁποῖος ἀποβιβάσθηκε στὴ Σμύρνη στίς 2.5.1919, δηλαδή μετά ἀπὸ 5 χρόνια. Κορυφώθηκε στὸν Πόντο τό 1919-1921 καί στά παράλια τῆς Μ. Ἀσίας τόν Αὐγούστο- Σεπτέμβριο 1922. Νομικά εἶναι Γενοκτονία μέ βάση τόν ὀρισμό πού δίνει ὁ ΟΗΕ. Τὴν ἴδια τύχη εἶχαν οἱ Ἀρμένιοι καί οἱ Ἀσσύριοι λόγω τοῦ σχεδίου τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ Β΄ ἀρχικά καί στὴ συνέχεια τῶν Νεοτούρκων καί τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ γιά ἐκδίωξη ἢ καί ἐξόντωση ὅλων τῶν Χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἀπὸ τὴν Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία (ἡ ὁποία ἀπὸ τό 1923 ἔδωσε τὴ θέση της στήν Τουρκικὴ Δημοκρατία).

Στὴ σφαγὴ καί πυρπόληση τῆς Σμύρνης τόν Αὐγούστο τοῦ 1922 ἀπὸ Τούρκους τακτικούς καί ἀτάκτους καταγράφεται μεγάλος ἀριθμὸς κληρικῶν πού μαρτύρησαν. Ἡ Ἐκκλησία μας τούς τιμᾷ ὡς Ἁγίους τὴν Κυριακὴ πρό τῆς Ὑψώσεως

τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ξεχωρίζει ἡ μορφή τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, ὁ ὁποῖος θά μπορούσε νά διαφύγει, ἀλλά ἔμεινε κοντά στό ποίμνιό του καί κατακρεουργήθηκε ἀπό τόν τουρκικό ὄχλο στίς 27 Αὐγούστου (Παλαιό Ἡμερολόγιο). Ὁ Χρυσόστομος Καλαφάτης εἶχε μεγάλη ἐθνική δράση πρῶτα ὡς Μητροπολίτης Δράμας τό 1902-1909, δηλαδή κατά τόν Μακεδονικό Ἀγῶνα. Τό 1910 ἦλθε ὡς Μητροπολίτης στή Σμύρνη καί ἀγωνίσθηκε ὑπέρ τῆς Ὁρθόδοξης Πίστης, τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος, τῆς νεολαίας καί τοῦ Ἀθλητισμοῦ. Ἔμεινε πραγματικά «πιστός ἄχρι θανάτου», ὅπως ἀκριβῶς συμβουλεύει ὁ Θεός τόν Ἐπίσκοπο τῆς Σμύρνης κατά τήν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου». Συμβολίζει τήν ἀγωνιστική καί θυσιαστική προσφορά τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου.

Μετά τίς εἰσηγήσεις ἀκολούθησε ζωηρός καί γόνιμος διάλογος μεταξύ τῶν ὁμιλητῶν καί τῶν ἀκροατῶν.

Τήν Ἑσπερίδα ἔκλεισε μέ μία σύντομη προσλαλιά ὁ Σεπτός Ποιμενάρχης μας κ. Γεώργιος, λέγοντας ὅτι «ἡ ἀξία τῆς ἱστορικῆς μνήμης εἶναι ἀνυπολόγιστη. Συνιστᾷ τήν καρδιά τῆς συνειδήσεως ἑνός ἔθνους. Περισσότερο ἀπό τίς ἔνδοξες σελίδες τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος, οἱ ἐθνικές συμφορές διδάσκουν καί φρονηματίζουν τόν λαό. Οἱ μαῦρες σελίδες τῆς ἱστορίας μας πρέπει νά ἀποτελέσουν ἀφορμές γιά τήν ἀποτροπή δυσάρεστων περιπετειῶν στό μέλλον. Ἡ ἐποχή πού διανύουμε διακρίνεται γιά τήν πολύπλευρη κρίση καί τή σύγχυση πού ταλανίζει τήν κοινωνία μας. Σέ ὅλους ἐκείνους πού προσπαθοῦν νά προβάλλουν τόν ἐθνομηδενισμό, τήν ἰσοπέδωση θεσμῶν καί ἀξιῶν, νά ἀποκόψουν τό λαό μας ἀπό τίς ρίζες του, μιά μορφή ἀντίστασης εἶναι ἡ ἐνίσχυση τῆς ἱστορικῆς μνήμης καί ὄχι ἡ λήθη τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, ὅπως εἶναι ἡ Μικρασιατική Καταστροφή». Συνεχάρη τόν προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ρηγίνου Λεβαδείας π. Ἀλέξιο Σαμαρτζή, τά μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς γιά τήν διοργάνωση τῆς ἐκδήλωσης καί εὐχαρίστησε θερμά τούς ἐλλογιμώτατους καί ἔγκριτους ἐπιστήμονες γιά τίς διαφωτιστικές καί ἀμερόληπτες προσεγγίσεις στά ἐπί μέρους θέματα πού ἀνέπτυξαν, σχετικά μέ τήν Μικρασιατική Ἐκστρατεία καί Καταστροφή.



